UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2011 *

Asiassa T-437/08,

CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide), kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan aluksi R. Wirtz, sittemmin Wirtz ja S. Echement ja viimeksi asianajajat T. Funke, A. Kirschstein ja D. Stein,

kantajana,

jota tukee

Ruotsin kuningaskunta, asiamiehinään A. Falk, K. Petkovska ja S. Johannesson,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi P. Costa de Oliveira, A. Antoniadis ja O. Weber, sittemmin A. Bouquet, Costa de Oliveira ja Antoniadis,

vastaajana,

jota tukee

Evonik Degussa GmbH, kotipaikka Essen (Saksa), edustajinaan aluksi asianajaja C. Steinle, sittemmin asianajajat C. Steinle ja M. Holm-Hadulla,

väliintulijana,

jossa vaaditaan kumoamaan 8.8.2008 tehty komission päätös SG.E3/MM/psi D(2008) 6658, jolla evättiin oikeus tutustua asian nro COMP/F/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti – asiakirja-aineiston sisällysluetteloon kokonaisuudessaan,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Jürimäe ja M. van der Woude,

kirjaaja: hallintovirkamies T. Weiler,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.6.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) on osakeyhtiö, jonka tarkoituksena on erityisesti puolustaa niiden yritysten etuja ja periä niiden yritysten saatavia tuomioistuimissa ja tuomioistuinten ulkopuolella, jotka ovat kärsineet vahinkoa kartellista, joka on todettu EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/F/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti (jäljempänä vetyperoksidipäätös)) 3.5.2006 tehdyssä komission päätöksessä K(2006) 1766 lopullinen.

2 Tässä päätöksessä Euroopan yhteisöjen komissio katsoi, että yhdeksän yritystä oli osallistunut vetyperoksidimarkkinoiden kartelliin, jonka yhteydessä ne olivat vaihtaneet tietoja hinnoista ja myyntimääristä, sopineet hinnoista ja tuotantokapasiteetin vähentämisestä ja ottaneet käyttöön järjestelyn, jolla seurattiin näin tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoa. Komissio määräsi tämän seurauksena kartelliin osallistuneille yrityksille sakkoja, joiden määrä nousi 388 miljoonaan euroon.

3 Kantaja esitti 14.3.2008 komissiolle Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttaviksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) 2 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla pyynnön saada tutustua vetyperoksidipäätöstä koskevan menettelyn asiakirja-aineiston sisällysluetteloon (jäljempänä sisällysluettelo).

4 Komissio eväsi 11.4.2008 pyynnön saada tutustua sisällysluetteloon sillä perusteella, että se ei ole asetuksen N:o 1049/2001 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettu asiakirja.

5 Kantaja esitti 15.4.2008 päivätyssä komissiolle osoitetussa kirjeessä ne syyt, joiden perusteella sisällysluettelon on katsottava olevan asetuksen N:o 1049/2001 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettu asiakirja. Komissio ilmoitti 16.4.2008, että se käsittelisi tätä kirjettä alkuperäisen hakemuksen täydennyksenä eikä uudistettuna hakemuksena.

6 Komissio eväsi tämän pyynnön 6.5.2008 sillä perusteella, että tietojen antaminen sisällysluettelon sisällöstä vahingoittaisi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädettyä tutkintatoimien tarkoitusten suojaa, kartelliin osallistuneiden yritysten asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä taloudellisten etujen suojaa ja asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä toimielimen päätöksentekomenettelyn suojaa.

7 Kantaja teki 20.5.2008 uudistetun hakemuksen.

8 Komissio jatkoi 13.6.2008 kantajan uudistettuun hakemukseen vastaamiselle säädettyä määräaikaa 15 työpäivällä. Komissio ilmoitti kantajalle 3.7.2008, ettei sen hakemusta voitu käsitellä jatketussa määräajassa.

9 Komissio eväsi kantajan uudistetun hakemuksen 8.8.2008 asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen luetelmakohdan nojalla (jäljempänä riidanalainen päätös) mutta toimitti sille sisällysluettelosta sellaisen version, joka ei ole luottamuksellinen.

Oikeudenkäyntimenettely ja osapuolten vaatimukset

10 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.10.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä.

11 Ruotsin kuningaskunta pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.1.2009 jättämällään hakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin kantajan vaatimusten tukemiseksi. Evonik Degussa GmbH pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.1.2009 jättämällään hakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

12 Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi nämä väliintulohakemukset 18.3.2009 antamallaan määräyksellä.

13 Ruotsin kuningaskunta jätti väliintulokirjelmänsä yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.5.2009 ja Evonik Degussa puolestaan 5.6.2009.

14 Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja päätti osapuolia kuultuaan 15.4.2010 antamallaan määräyksellä lykätä asian käsittelyä siihen saakka, kunnes unionin yleinen tuomioistuin on antanut ratkaisunsa asiassa T-399/07, Basell Polyolefine vastaan komissio. Sen jälkeen, kun tämä ratkaisu oli annettu rekisteristä poistamista koskevalla määräyksellä 25.1.2011, asian käsittely jatkui tästä päivästä lukien.

15 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin neljänteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi esillä oleva asia tämän vuoksi siirrettiin.

16 Kantaja vaatii Ruotsin kuningaskunnan tukemana, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Komissio vaatii Evonik Degussan tukemana, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

18 Kantaja nosti 16.3.2009 kanteen Landgericht Dortmundissa (yleinen tuomioistuin Dortmundissa, Saksassa) useita yhtiöitä ja vastaavasti niiden oikeudellisia seuraajia vastaan, jotka ovat vetyperoksidipäätöksen adressaatteja ja joista yksi on väliintulija Evonik Degussa.

19 Tehtyään Evonik Degussan kanssa sopimuksen kantaja peruutti syksyllä 2009 tätä vastaan Landgericht Dortmundissa nostamansa kanteen. Kyseinen oikeudenkäynti on tällä hetkellä vielä vireillä siltä osin kuin se koskee muita yhtiöitä.

20 Komissio on 2.2.2011 päivätyllä unionin yleiselle tuomioistuimelle osoitetulla kirjeellä väittänyt, että kantajan Evonik Degussan kanssa tekemän sopimuksen, jonka takia se osittain peruutti kanteensa Landgericht Dortmundissa, takia kantajalla saattaa jo olla hallussaan tiedot, jotka se halusi sisällysluettelosta saada, ja erityisesti ne tiedot, joiden avulla sen on mahdollista määrittää konkreettisesti ne vetyperoksidipäätöstä koskevaan menettelyyn liittyvät asiakirjat, joiden sisältöä koskevien tietojen antamista koskevan vaatimuksen se voi esittää joko komissiolle tai kansallisille tuomioistuimille. Näin ollen komissio on ehdottanut unionin yleiselle tuomioistuimelle, että se pyytäisi kantajaa määrittämään oikeussuojan tarpeensa nyt käsiteltävässä asiassa.

21 Kantaja on todennut tästä, ettei sillä Evonik Degussan kanssa tehdyn sopimuksen seurauksena vielä ollut hallussaan kaikkia niitä asiakirjoja, jotka olivat tarpeellisia vahingonkorvauskanteen ajamiseksi kansallisissa tuomioistuimissa. Landgericht

Dortmundissa vireillä olleen oikeudenkäynnin tai Evonik Degussan kanssa tehdyn sopimuksen yhteydessä sillä ei erityisesti ollut ollut mahdollisuutta saada tutustua sisällysluetteloon eikä vetyperoksidipäätökseen kokonaisuudessaan. Se arvioi siten, että sillä on intressi nyt käsiteltävän asian käsittelyn jatkamiseen.

22 Evonik Degussa on omalta osaltaan vahvistanut, että asiassa on saatu aikaan sovinto, ja korostanut, ettei se ole antanut kantajalle tietoja sisällysluettelosta eikä vetyperoksidipäätöksestä kokonaisuudessaan.

23 Näin ollen kantajalla on käsiteltävässä asiassa tarve oikeussuojaan.

Asiakysymys

24 Kantaja perustelee vaatimustaan päätöksen kumoamiseksi vetoamalla neljään kanneperusteeseen, jotka perustuvat ensinnäkin asetuksen N:o 1049/2001 perusperiaatteiden loukkaamiseen, toiseksi sen periaatteen loukkaamiseen, jonka mukaan Euroopan unionin kilpailuoikeuden rikkomisesta vahinkoa kärsineellä on oikeus vahingonkorvaukseen, kolmanneksi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan rikkomiseen ja neljänneksi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan rikkomiseen.

25 Aluksi on todettava, että kahdella ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja moittii komissiota yleisesti siitä, että se on loukannut oikeusperiaatteita, mutta kantaja ei kuitenkaan täsmällisesti ilmoita perusteina olevia konkreettisia oikeusnormeja tai riidanalaisen päätöksen erityisiä perusteluja. On kuitenkin selvää, että kun sovelletaan

käytännössä niitä oikeusnormeja, joihin kolmannen ja neljännen kanneperusteen yhteydessä on vedottu, on otettava huomioon ne yleisemmät periaatteet, joihin kantaja on ensimmäisen ja toisen kanneperusteen yhteydessä vedonnut. Näin ollen kolmas ja neljäs kanneperuste on tutkittava ensin ottamalla tarvittaessa huomioon ne väitteet, jotka kantaja on esittänyt ensimmäisen ja toisen kanneperusteen yhteydessä.

26 Siltä osin kuin komissio on perustellut riidanalaista päätöstä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisellä ja kolmannella luetelmakohdalla päätöksen kumoaminen edellyttää lisäksi kantajan esittämän kolmannen ja neljännen kanneperusteen hyväksymistä.

Kolmas kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan rikkomiseen

27 Kantaja, jota Ruotsin kuningaskunta tukee, väittää, että oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa koskevaa poikkeusta ei voida soveltaa nyt käsiteltävään asiaan, koska sisällysluettelosta ei käy ilmi liikesalaisuuksia.

28 Kantaja väittää lisäksi, että komissio on arvioinut virheellisesti yhtäältä kartelliin osallistuneiden yritysten etuja ja toisaalta niiden yritysten etuja, jotka ovat kärsineet vahinkoa kartellista, koska se on ensisijaisesti suojannut niiden yritysten etuja, joille vetyperoksidipäätös on osoitettu, vaikka oikeuskäytännöstä seuraa, ettei niiden eduille ole syytä antaa erityistä suojaa.

29 Komissio, jota Evonik Degussa tukee, väittää, että tietyt sisällysluetteloon sisältyvät tiedot yhdessä muiden tietojen kanssa, jotka annettiin vetyperoksidipäätöksen sen version yhteydessä, joka ei ole luottamuksellinen, saattaisivat johtaa siihen, että kartellista vahinkoa kärsineet katsoisivat, että tietyt sisällysluettelossa mainitut asiakirjat sisältävät enemmän asianomaisia vastaan puhuvia seikkoja, ja siihen, että ne tämän takia päättäisivät nostaa vahingonkorvauskanteita.

30 Komissio lisää, että sisällysluettelossa mainitaan asiakirjoja, jotka eivät sisälly vetyperoksidipäätöksen siihen versioon, joka ei ole luottamuksellinen, ja jotka kuuluvat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan poikkeusten soveltamisalaan. Kartelliin osallistuneiden yritysten puolustuksen pitäisi voida hyötyä komission menettelyn yhteydessä saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesta suojasta.

31 Komissio katsoo ”liikesalaisuuden” käsitteestä, joka sisältyy laajempaan ”taloudellisten etujen” käsitteeseen, että vahingonkorvauskanteen nostamisen riski muodostaa vakavan vahingon, josta voi tulevaisuudessa olla seurauksena se, etteivät kartelliin osallistuvat yritykset enää tee yhteistyötä. Komission mukaan ei pitäisi hyväksyä sitä, että asiakirjoihin tutustumista koskeva pyyntö, joka perustuu yksinomaan yksityisoikeudellisiin etuihin, vahingoittaisi niiden yritysten liikesalaisuuksien tai taloudellisten etujen suojaa, jotka tekevät sen kanssa yhteistyötä kartelleja koskevan menettelyn yhteydessä.

32 On muistettava, että asetuksen N:o 1049/2001 johdanto-osan neljännen perustelukappaleen ja 1 artiklan mukaisesti sen tarkoituksena on antaa yleisölle mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten hallussa oleviin asiakirjoihin. Asetuksen toisessa perustelukappaleessa todetaan, että tämä oikeus tutustua asiakirjoihin liittyy toimielinten demokraattisuuteen.

33 Tähän oikeuteen sovelletaan kuitenkin tiettyjä yleistä tai yksityistä etua koskeviin syihin perustuvia rajoituksia (ks. asia C-266/05 P, Sison v. neuvosto, tuomio 1.2.2007, Kok., s. I-1233, 62 kohta; asia C-139/07 P, komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau, tuomio 29.6.2010, Kok., s. I-5885, 53 kohta ja yhdistetyt asiat C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, Ruotsi v. API ja komissio, tuomio 21.9.2010, Kok., s. I-8533, 70 kohta).

34 Tarkemmin sanoen ja mainitun asetuksen johdanto-osan 11 perustelukappaleen mukaisesti 4 artiklassa säädetään, että toimielimet kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi kyseisellä artiklalla suojattuja etuja.

35 Näin ollen päättäessään evätä oikeuden tutustua asiakirjaan, jonka sisältämien tietojen ilmaisemista on pyydetty, toimielimen on lähtökohtaisesti selitettävä, millä tavoin tähän asiakirjaan tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata etua, jota suojataan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädetyllä poikkeuksella, johon kyseinen toimielin vetoaa (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-39/05 P ja C-52/05 P, Ruotsi ja Turco v. neuvosto, tuomio 1.7.2008, Kok., s. I-4723, 49 kohta; edellä 33 kohdassa mainittu asia komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau, tuomion 53 kohta ja edellä 33 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Ruotsi v. API ja komissio, tuomion 72 kohta).

36 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädetyt poikkeukset näin ollen poikkeavat yleisön mahdollisimman laajaa oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevasta periaatteesta, joten niitä on tulkittava ja sovellettava suppeasti (ks. edellä 33 kohdassa mainittu asia Sison v. neuvosto, tuomion 63 kohta; asia C-64/05 P, Ruotsi v. komissio, tuomio 18.12.2007, Kok., s. I-11389, 66 kohta ja edellä 35 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Ruotsi ja Turco v. neuvosto, tuomion 36 kohta).

37 Kyseessä olevan toimen lainmukaisuutta on lisäksi EY 230 artiklan mukaisen kumoamiskanteen yhteydessä arvioitava niiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen

mukaan, jotka olivat olemassa sen tekemisen ajankohtana (ks. asia T-251/97, T. Port v. komissio, tuomio 28.3.2000, Kok., s. II-1775, 38 kohta ja asia T-70/99, Alpharma v. neuvosto, tuomio 11.9.2002, Kok., s. II-3495, 248 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tässä tutkinnassa ei voida näin ollen ottaa huomioon sitä seikkaa, että kantaja on voinut päästä sopimukseen jonkin yhtiön kanssa, jonka taloudellisia etuja komissio on pyrkinyt suojaamaan.

38 Näiden periaatteiden valossa on tarkasteltava sitä, kuinka komissio on soveltanut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan poikkeusta.

39 Tämän säännöksen mukaisesti toimielimet kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

40 Ensinnäkin on otettava huomioon sen asiakirjan luonne, jota kantaja pyytää saada tutustuttavaksi. Osapuolet ovat asiassa yhtä mieltä siitä, että kyseessä on komission menettelyä koskevan asiakirja-aineiston sisällysluettelo, sellaisena kuin se on asetettu väitetiedonannon adressaattien saataville asiassa COMP/F/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti. Toisaalta kantaja ei ole pyytänyt saada tutustuttavaksi niitä asiakirjoja, jotka on mainittu sisällysluettelossa, joten kaikkinainen näiden asiakirjojen sisältöä koskeva pohdinta, joka ei koske ainoastaan sisällysluettelon sisältöä, on käsiteltävän asian kannalta merkityksetöntä.

41 Komissio on riidanalaisessa päätöksessä katsonut, että tiedon antaminen sisällysluettelon sisällöstä vahingoittaisi siinä mainittujen yritysten taloudellisia etuja, joten on toiseksi tutkittava, onko komissio tehnyt harkintavirheen katsoessaan, että

sisällysluettelo kuuluu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun taloudellisten etujen käsitteen soveltamisalaan.

42 Tältä osin kantaja vetoaa komission tiedonantoon oikeutta tutustua komission asiakirja-aineistoon koskevista säännöistä [EY] 81 ja [EY] 82 artiklan, ETA-sopimuksen 53, 54 ja 57 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamistapauksissa (EUVL 2005, C 325, s. 7) (jäljempänä oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon koskeva tiedonanto) tukeakseen väitettään, jonka mukaan sisällysluetteloon sisältyvät tiedot eivät voineet olla liikesalaisuuksia. Kuten komissio on oikein huomauttanut, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ei kuitenkaan viitata liikesalaisuuksien käsitteeseen. On myös huomattava, että oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon koskevan tiedonannon 2 kohdassa täsmennetään, että tässä tiedonannossa määritelty oikeus tutustua asiakirja-aineistoon eroaa asetuksen N:o 1049/2001 mukaisesta yleisestä oikeudesta tutustua asiakirjoihin, sillä kyseiseen oikeuteen sovelletaan erilaisia perusteita ja poikkeuksia ja se palvelee erilaista tarkoitusta. Näin ollen taloudellisten etujen käsitettä on arvioitava ainoastaan edellä mainitun asetuksen perusteella.

43 Edellä esitetystä seuraa, ettei kantaja voi vedota oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon koskevaan tiedonantoon riitauttaakseen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan perustuvan kartelliin osallistuneiden yritysten taloudellisten etujen suojan, johon komissio on vedonnut.

44 On todettava, että vaikka oikeuskäytännössä ei ole määritelty taloudellisten etujen käsitettä, unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin täsmentänyt, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisen taloudellisten etujen suojan ei voida katsoa kattavan kaikkia yhtiötä ja sen liikesuhteita koskevia tietoja, koska silloin ei olisi mahdollista soveltaa pääperiaatetta, jonka mukaan yleisölle on annettava mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten hallussa oleviin

asiakirjoihin (ks. asia T-380/04, Terezakis v. komissio, tuomio 30.1.2008, 93 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

45 On kuitenkin todettava, ettei sisällysluettelon, joka sisältää ainoastaan viittaukset komission asiakirja-aineistoon sisältyviin asiakirjoihin, voida sellaisenaan katsoa kuuluvan niiden yritysten taloudellisten etujen piiriin, jotka sisällysluettelossa on mainittu erityisesti eräiden asiakirjojen laatijoina. Ainoastaan siinä tapauksessa, että jokin niistä sisällysluettelon sarakkeista, jotka komission kantajalle toimittaman sisällysluettelon sen version mukaan, joka ei ole luottamuksellinen, osoittavat muun muassa siinä lueteltujen asiakirjojen alkuperän tai vastaanottajan ja sisältävät kuvauksen mainituista asiakirjoista, sisältäisi yhden tai useamman tällaisen asiakirjan osalta tietoja kyseisten yhtiöiden liikesuhteista, niiden tuotteiden hinnoista, niiden kustannusrakenteesta, markkinaosuuksista tai vastaavista asioista, voitaisiin sisällysluetteloon sisältyvien tietojen antamisen katsoa vahingoittavan yhtiöiden taloudellisten etujen suojaa. Komissio ei ole väittänyt, että näin olisi.

46 Komissio on katsonut riidanalaisessa päätöksessä, että sisällysluetteloon sisältyvät tiedot sitä vastoin mahdollisesti lisäisivät niiden yritysten nostamia vahingonkorvauskanteita, joissa se on suorittanut paikan päällä tarkastuksia ja jotka ovat toimineet sen kanssa yhteistyössä saaden tästä korvaukseksi sakkojensa alennuksen. Komission mukaan siitä huolimatta, että on yleisesti tiedossa, että eräät asiakirjat on annettu tutustuttavaksi yhteistyötiedonannon mukaisesti, sisällysluetteloon sisältyy tältä osin täsmällisempiä tietoja kuin vetyperoksidipäätöksen julkiseen versioon.

47 On kuitenkin todettava, että nämä päätelmät perustuvat yksinomaan siihen riskiin, että sisällysluetteloon sisältyvien tietojen antamisen seurauksena väliintulijoita tai muita vetyperoksidikartelliin osallistuneita yhtiöitä vastaan voidaan nostaa

vahingonkorvauskanteita. Komissio tukeutuu siten ainoastaan sisällysluetteloon sisältyvien tietojen mahdolliseen käyttöön mutta ei väitä, että nämä tiedot sellaisenaan, sisältönsä vuoksi, koskisivat kyseessä olevien yritysten taloudellisia etuja.

48 Tässä yhteydessä on tarkennettava, että sisällysluettelo on yksinkertainen luettelo asiakirjoista ja sillä on sellaisenaan kyseisiä yhtiöitä koskevissa vahingonkorvausasioissa vain rajallinen todistusarvo. Vaikka on totta, että kantajan voisi olla mahdollista tämän luettelon perusteella yksilöidä ne asiakirjat, jotka saattaisivat olla sille hyödyllisiä mainitun kanteen ajamisen kannalta, kannetta käsittelevän toimivaltaisen tuomioistuimen on kuitenkin tehtävä päätös siitä, määrääkö se nämä asiakirjat esitettäviksi. Näin ollen ei voida katsoa, että sisällysluetteloon sisältyvien tietojen antaminen sellaisenaan vahingoittaa etuja, joihin komissio vetoaa kieltäytymispäätöksensä perustelemiseksi.

49 Vahingonkorvauskanteiden nostamisesta yhtiötä vastaan voi epäilemättä aiheutua korkeita kustannuksia, vaikka vain asianajajakustannuksina ja siinäkin tapauksessa, että kyseiset kanteet lopulta hylättäisiin perusteettomina, mutta tästä ei kuitenkaan seuraa se, että kartelliin osallistuneen yhtiön kyseisten kanteiden välttämistä koskeva etu olisi luonteeltaan taloudellinen etu, eikä se missään tapauksessa muodosta suojattavaa etua, kun otetaan huomioon muun muassa jokaisen oikeus vaatia kilpailua rajoittavasta tai vääristävästä toiminnasta aiheutuneen vahingon korvaamista (ks. asia C-453/99, Courage ja Crehan, tuomio 20.9.2001, Kok., s. I-6297, 24 ja 26 kohta ja yhdistetyt asiat C-295/04-C-298/04, Manfredi ym., tuomio 13.7.2006, Kok., s. I-6619, 59 ja 61 kohta).

50 Edellä esitetystä seuraa, ettei komissio ole osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että oikeus tutustua sisällysluetteloon saattaisi vahingoittaa konkreettisesti ja tosiasiallisesti kartelliin osallistuneiden yritysten, erityisesti Evonik Degussan, taloudellisia etuja.

51 Näin ollen kantajan kolmas kanneperuste on hyväksyttävä.

Neljäs kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan rikkomiseen

52 Kantaja, jota Ruotsin kuningaskunta tukee, väittää, että komissio olisi saanut vedota ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan, koska komissio on kantajalle annetussa versiossa, joka ei ole luottamuksellinen, vedonnut jokaisen luetellun asiakirjan kohdalla ainoastaan liikesalaisuuksien suojaan. Kuten ilmenee lyhenneluettelosta, joka edeltää sisällysluettelon sitä versiota, joka ei ole luottamuksellinen, komissio ei ole perustellut sisällysluettelon tutustuttavaksi antamisen epäämistä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetulla tutkintatoimien tarkoitusten suojalla.

53 Kantaja väittää lisäksi, että viimeksi mainitussa säännöksessä asetetut edellytykset eivät täyty käsiteltävässä asiassa, sillä tutkintatoimet on saatettu loppuun menettelyn COMP/F/38.620 yhteydessä. Kantaja tarkentaa, että niiden aloittaminen uudelleen ei ole oletettavaa, koska kartelliin osallistuneiden yritysten nostamat kanteet eivät koske kilpailunvastaisten käytäntöjen olemassaoloa.

54 Kantaja vetoaa lopuksi siihen, ettei ole olemassa syy-yhteyttä yhtäältä tiedon antamisen asiakirjan sisällöstä ja toisaalta komission kilpailunvastaisten käytäntöjen estämistä koskevan tehtävän vaarantumisen välillä. Kantaja korostaa, että vahingonkorvauskanteiden määrän lisääntymisestä huolimatta vaatimukset sakoista vapauttamisesta eivät ole vähentyneet.

55 Komissio, jota Evonik Degussa tukee, väittää, että asiaa COMP/F/38.620 koskevan tutkinnan on katsottava olevan edelleen käynnissä, koska vetyperoksidipäätös ei ole vielä lainvoimainen.

56 Komissio katsoo lisäksi, että sen kilpailunvastaisten käytäntöjen estämistä koskeva tehtävä on pitkälti riippuvainen siitä, että yritykset tekevät sen kanssa yhteistyötä, mikä vaarantuisi, jos sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytäneiden osapuolten laatimien asiakirjojen sisällöstä annettaisiin tietoja. Komissio väittää, että tällaisten tietojen antaminen asettaisi tietyt yritykset toisia epäedullisempaan asemaan ilman, että tämä epäedullisuus olisi objektiivisesti perusteltua.

57 Komissio katsoo, että se keskinäinen riippuvuus, joka vallitsee yhtäältä kyseessä olevien yritysten taloudellisten etujen ja toisaalta kilpailunvastaisten käytäntöjen estämiseen liittyvän yleisen edun välillä, oikeuttaa komission vetoamaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetussa tarkastelussa yritysten taloudellisten etujen suojaan.

58 Aluksi on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan komissio ei ole perustellut kieltäytymistään tutkintatoimien tarkoitusten suojaa koskevalla poikkeuksella. Väite perustuu nimittäin siihen tosiseikkaan, ettei mikään niistä koodeista, joita käytetään tutustumisoikeuden epäämisen perusteluina sisällysluettelon siinä versiossa, joka ei ole luottamuksellinen, liity tutkintatoimien tarkoitusten suojaan. Ensisijaisesti on kuitenkin otettava huomioon riidanalaisen päätöksen sanamuoto; sen 3.2 kohdan mukaan tutustumisoikeuden epäämisen perusteluksi vedotaan sekä tutkintatoimien tarkoitusten suojaan että kartelleja koskevien tutkintatoimien tarkoituksen suojaan. Näiden seikkojen valossa niillä tiedoilla, jotka on koodattu sisällysluettelon siihen versioon, joka ei ole luottamuksellinen, on ainoastaan toissijaista merkitystä. Komission riidanalaisessa päätöksessä ja vastineessa omaksuman päättelyn mukaan sisällysluettelon mahdollisen julkistamisen vaikutus sen tutkintatoimien tavoitteisiin riippuu tällaisen julkistamisen vaikutuksista kyseessä olevien yritysten taloudellisiin etuihin sillä tavoin, että nämä kaksi tekijää ovat toisistaan riippuvaisia.

59 Siitä, onko komissio vedonnut perustellusti tutkintatoimien tarkoitusten suojan vahingoittumista koskevaan poikkeukseen, on ensinnäkin muistettava, että samoin kuin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetyn poikkeuksen sanamuodosta ilmenee, poikkeuksen tarkoituksena ei ole suojata tutkintatoimia sellaisinaan vaan näiden toimien tarkoitusta, joka kilpailuasioita koskevan menettelyn yhteydessä on sen tarkistaminen, onko EY 81 tai EY 82 artiklaa rikottu, ja tarvittaessa seuraamusten määrääminen asianomaisille yhtiöille. Tästä syystä eri tutkintatoimiin liittyviin asiakirjoihin saatetaan edelleen soveltaa kyseessä olevaa poikkeusta niin kauan kuin tätä tavoitetta ei ole saavutettu, vaikka tutkinta tai tarkastus olisikin päättynyt sen asiakirjan osalta, johon tutustumista koskevaa oikeutta on haettu, (ks. asia T-36/04, API v. komissio, tuomio 12.9.2007, Kok., s. II-3201, 133 kohta; ks. analogisesti yhdistetyt asiat T-391/03 ja T-70/04, Franchet ja Byk v. komissio, tuomio 6.7.2006, Kok., s. II-2023, 110 kohta ja vuoden 1993 käytännesääntöjen soveltamisesta asia T-20/99, Denkavit Nederland v. komissio, tuomio 13.9.2000, Kok., s. II-3011, 48 kohta).

60 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio oli kuitenkin jo yli kaksi vuotta ennen riidanalaisen päätöksen tekopäivää tehnyt vetyperoksidipäätöksen, jolla asianomaisten yritysten todettiin syyllistyneen komission väittämiin rikkomisiin ja jolla menettely COMP/F/38.620 päätettiin. On siten kiistatonta, ettei tällöin ollut vireillä mitään tutkintatoimea, jonka tarkoituksena olisi ollut osoittaa rikkomisten olemassaolo ja joka olisi voinut vaarantua, jos pyydettyjen asiakirjojen sisällöstä olisi annettu tietoja.

61 On totta, että riidanalaisen päätöksen tekopäivänä unionin yleisessä tuomioistuimessa oli vireillä vetyperoksidipäätöksestä nostettuja kanteita, mistä siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa kyseisen päätöksen, todennäköisesti seuraa menettelyn aloittaminen uudelleen.

62 On kuitenkin katsottava, että tutkintatoimet on konkreettisessa tapauksessa lopetettu silloin, kun lopullinen päätös asiassa on tehty, siitä riippumatta, tulevatko tuomioistuimet mahdollisesti myöhemmin kumoamaan tämän päätöksen, koska kyseinen toimielin on itse katsonut menettelyn päättyneeksi tässä vaiheessa.

63 Tässä yhteydessä on myös muistettava, että koska kaikkia poikkeuksia tutustumisoikeudesta on tulkittava ja sovellettava suppeasti, sillä seikalla, että pyydetyt asiakirjat koskevat suojattua etua, ei voida yksinään oikeuttaa poikkeuksen soveltamista, koska komission on osoitettava, että tietojen luovuttaminen niiden sisällöstä voi tosiasiallisesti vahingoittaa kyseessä oleviin rikkomisiin kohdistuvien tutkintatoimien tarkoitusten suojaa (ks. vastaavasti em. asia API v. komissio, tuomion 127 kohta).

64 Se, että myönnettäisiin, että tutkintatoimia koskevat eri asiakirjat kuuluvat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan soveltamisalaan niin kauan kuin mahdollisia tuomioistuinmenettelyjä ei ole saatettu päätökseen, myös silloin, kun kanne, joka mahdollisesti johtaa menettelyn uudelleen aloittamiseen komissiossa, on nostettu unionin yleisessä tuomioistuimessa, johtaisi siihen, että oikeus tutustua mainittuihin asiakirjoihin tehdään riippuvaksi sattumanvaraisista seikoista eli siitä, mikä on mainitun kanteen nostamisen lopputulos ja mitä johtopäätöksiä komissio saattaa siitä tehdä. Joka tapauksessa kyseessä ovat tulevat ja epävarmat tapahtumat, jotka riippuvat niiden yhtiöiden päätöksistä, joille osoitetaan päätös, jolla asetetaan kartellin takia seuraamuksia, ja kyseessä olevien viranomaisten päätöksistä.

65 Tällainen ratkaisu olisi ristiriidassa sen päämäärän kanssa, että yleisölle taattaisiin mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin, jotta kansalaiset saisivat mahdollisuuden valvoa julkisen vallankäytön laillisuutta tehokkaammin (ks. em. asia API v. komissio, tuomion 140 kohta ja vastaavasti edellä 59 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Franchet ja Byk v. komissio, tuomion 112 kohta).

66 Nyt käsiteltävässä asiassa on lisättävä, että vetyperoksidipäätöksestä nostetussa kanteessa esitetyillä perusteilla ei riitautettu komission toteamien kilpailunvastaisten käytäntöjen olemassaoloa vaan niissä vedottiin lähinnä virheisiin, jotka koskivat näiden käytäntöjen kestoa, tytäryhtiöiden toimien lukemista emoyhtiöiden syyksi ja sakkojen laskutapaa tai menettelyllisten oikeuksien loukkaamista. Menettelyn uudestaan aloittaminen ei siten missään tapauksessa johtaisi siihen, että komissio muuttaisi rikkomisen toteamista ja kantaansa eri tuottajien vetyperoksidikartelliin osallistumisesta, vaan se johtaisi enintään komission jo toteamien tosiseikkojen oikeudelliseen uudelleenarviointiin, joka koskisi sitä ajanjaksoa, jona tietyt yritykset osallistuivat rikkomiseen, tai rikkomisen lukemista tiettyjen yhtiöiden syyksi.

67 Edellä esitetystä seuraa, että sisällysluetteloon sisältyvien tietojen antaminen ei ollut omiaan vahingoittamaan tutkintatoimien tarkoitusten suojaa komission vetyperoksidikartellia koskevan menettelyn yhteydessä.

68 Tätä arviointia ei myöskään kyseenalaista komission väite, jonka mukaan tutkintatoimien tarkoitusten käsitteellä on yleisempi soveltamisala, joka kattaa komission kartellien estämistä ja ehkäisemistä koskevan politiikan kokonaisuudessaan.

69 Komissio katsoo lähinnä, että tähän käsitteeseen perustuva poikkeus on riippumaton kaikista konkreettisista menettelyistä ja että siihen voidaan vedota yleisesti tiedon saannin epäämiseksi kaikista asiakirjoista, jotka mahdollisesti vahingoittavat komission kartelleja koskevaa politiikkaa ja erityisesti sen sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevaa ohjelmaa. Jos sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytäneiden osapuolten täytyisi siksi, että tietoja on luovutettu niistä asiakirjoista, jotka ne ovat esittäneet pyyntönsä yhteydessä, pelätä, että kartellista vahinkoa kärsineet yhtiöt nostaisivat niitä vastaan herkemmin vahingonkorvauskanteita, ne saattaisivat tulevaisuudessa pidättäytyä yhteistyöstä komission kanssa, mikä

olisi omiaan vahingoittamaan sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan ohjelman tehokkuutta.

70 Komission ehdottaman tulkinnan hyväksyminen merkitsisi joka tapauksessa sen sallimista, että komissio välttäisi asetuksen N:o 1049/2001 soveltamista rajoittamattoman ajan kaikkiin kilpailuasioiden asiakirja-aineiston asiakirjoihin yksinkertaisesti viittaamalla mahdolliseen tulevaisuudessa ilmenevään vahinkoon, joka koskee sen sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevaa ohjelmaa. Nyt käsiteltävä asia on myös esimerkkitapaus komission tekemästä edellä mainitun tulkinnan laajentavasta soveltamisesta, koska se tässä tapauksessa kieltäytyy antamasta tietoja sellaisen asiakirjan sisällöstä, joka ei ole sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytäneen osapuolen esittämä ja joka ei sisällä mitään tietoja, jotka olisivat omiaan vahingoittamaan niiden yhtiöiden etuja, jotka ovat pyytäneet sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä. Komissio nimittäin tyytyy väittämään, että tietyt tiedot, jotka sisältyvät vetyperoksidipäätöksen siihen versioon, joka ei ole luottamuksellinen, saatettaisiin yhdistää muihin, sisällysluetteloon sisältyviin tietoihin sillä tavoin, että kilpailunvastaisista käytännöistä vahinkoa kärsineet voisivat saada tiedon siitä, mitkä asiakirja-aineiston asiakirjat saattaisivat sisältää vahingonkorvauskanteita tukevia seikkoja.

71 On katsottava, että näin laaja tutkintatoimien käsitteen tulkinta ei ole yhteensopiva sen periaatteen kanssa, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa lueteltuja poikkeuksia on tulkittava ja sovellettava suppeasti, koska asetuksen neljännen perustelukappaleen mukaisesti asetuksen tarkoituksena on ”antaa yleisön oikeudelle tutustua asiakirjoihin mahdollisimman täysimääräinen vaikutus” (ks. edellä 36 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö).

72 Tältä osin on korostettava, että mikään asetuksessa N:o 1049/2001 ei anna aihetta olettaa, että unionin kilpailupolitiikkaa pitäisi tätä asetusta sovellettaessa kohdella toisin kuin unionin muita politiikkoja. Ei ole siten mitään syytä tulkita tutkintatoimien tarkoitusten käsitettä eri tavalla kilpailupolitiikan alalla kuin muiden unionin politiikkojen alalla.

73 On lisäksi todettava, että komission omaksuma päättely johtaa sekaannukseen yhtäältä tutkintatoimien tarkoitusten suojaa koskevan poikkeuksen ja toisaalta taloudellisten etujen suojaa koskevan poikkeuksen välillä.

74 Samoin kuin edellä 58 kohdassa on todettu, komission riidanalaisen päätöksen 3.2 kohdassa omaksutun päättelyn mukaan sisällysluetteloon sisältyvien tietojen mahdollisen antamisen vaikutukset komission tutkintatoimien tarkoituksille riippuvat tällaisen tiedoksi antamisen vaikutuksista kyseessä olevien yritysten taloudellisille eduille, sillä komission mukaan yritykset saattaisivat taloudellisia etujaan suojatakseen olla taipuvaisia tekemään sen kanssa vähemmän yhteistyötä tulevaisuudessa. Näin ollen ne tosiasialliset olosuhteet, joilla komissio perustelee tutkintatoimien tarkoituksia koskevan vahingon olemassaoloa, ovat asiasisällöltään samanlaiset kuin ne, joihin vedotaan taloudellisten etujen suojan vahingoittamista koskevan poikkeuksen tueksi.

75 Riidanalaisen päätöksen 3.2 kohdan osa, joka koskee tutkintatoimien tarkoitusten suojaa laajassa merkityksessä, on sisällöltään seuraava:

”Käsiteltävää asiaa ei voi myöskään tarkastella erikseen. Asiakirjaluettelon antaminen kokonaisuudessaan muodostaisi ennakkotapauksen, koska sillä viestitettäisiin liikeelämälle, että komissio voi antaa tietoja kilpailuasiasta siitä huolimatta, että tällainen tietojen luovuttaminen voi vahingoittaa menettelyn kohteena olleiden yritysten taloudellisia etuja. Tämä johtaisi tilanteeseen, jossa yritykset vähentäisivät yhteistyönsä minimiin ja tulisivat hyvin vastahakoisiksi antamaan tietoja, jotka ovat komissiolle välttämättömiä sen työssä kartellien estämiseksi. Tällainen lopputulos vaikuttaisi voimakkaasti komission kykyyn suorittaa kartelleja koskevia tutkimuksia kilpailualalla ja suorittaa siten sille EY:n perussopimuksella annetut tehtävät.

Edellä mainituista syistä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädettyä poikkeusta sovelletaan tietoihin, joita ei ole annettu [sisällysluettelon siinä versiossa, joka ei ole luottamuksellinen]."

76 Edellä 45–50 kohdassa on kuitenkin jo todettu, ettei komissio ole osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että sisällysluettelon antaminen tutustuttavaksi olisi omiaan konkreettisesti ja tosiasiallisesti vahingoittamaan kartelliin osallistuneiden yritysten, erityisesti Evonik Degussan, taloudellisia etuja.

77 On myös muistettava, että sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevat ohjelmat ja se yhteistyö, jonka tehokkuutta komissio haluaa suojata, eivät ole ainoita keinoja taata unionin kilpailusääntöjen noudattaminen. Kansallisissa tuomioistuimissa nostettavilla vahingonkorvauskanteilla voi nimittäin olla huomattava tosiasiallinen vaikutus tehokkaan kilpailun ylläpitämiseen unionissa (ks. em. asia Courage ja Crehan, tuomion 27 kohta).

78 Komission väitteestä, jonka mukaan tietojen antamista sisällysluettelon sisällöstä vastaan puhuu se seikka, että sisällysluettelo on laadittu yksinomaan siinä tarkoituksessa, että asianomaiset yritykset voivat käyttää puolustautumisoikeuksiaan, "kun otetaan huomioon näiden asiakirjojen [käyttö]tarkoitus ja luottamus kartellimenettelyssä", on todettava, että se käyttötarkoitus, jota varten komissio on laatinut asiakirjan, on olosuhde, jota ei sellaisenaan ole otettava huomioon päätöksessä, joka koskee oikeutta tutustua kyseessä olevaan asiakirjaan asetuksen N:o 1049/2001 nojalla. Kyseisen asetuksen 4 artiklassa, joka sisältää tyhjentävän luettelon niistä tilanteista, joissa on oikeutettua evätä oikeus tutustua asiakirjaan, säädetään nimittäin ainoastaan tilanteista, jotka koskevat pyydettyihin asiakirjoihin sisältyvien tietojen antamisen vaikutuksia,

eikä siihen sisälly mitään viittausta asiakirjojen käyttötarkoitukseen. Tällainen perusta on siten vieras asetuksella N:o 1049/2001 luodulle oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevalle järjestelmälle, ainakin komission itse laatimien asiakirjojen osalta.

79 Edellä esitetystä seuraa, ettei komissio ole osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että sisällysluetteloon sisältyvien tietojen antaminen vahingoittaisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti tutkintatoimien tarkoitusten suojaa. Riidanalainen päätös on siten tältä osin oikeudellisesti virheellinen.

80 Näin ollen kantajan neljäs kanneperuste on hyväksyttävä.

81 Koska mikään niistä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan poikkeuksista, joihin komissio on vedonnut, ei riitä perustelemaan komission kieltäytymistä antaa sisällysluetteloa tutustuttavaksi, kanne on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös on kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

82 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

83 Ruotsin kuningaskunta ja Evonik Degussa vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kumotaan komission 8.8.2009 tekemä päätös SG.E3/MM/psi D(2008) 6658, jolla evättiin oikeus tutustua menettelyä COMP/F/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti – koskevan asiakirja-aineiston sisällysluetteloon kokonaisuudessaan.**

2) **Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claimsin (CDC Hydrogene Peroxide) oikeudenkäyntikulut.**

3) **Ruotsin kuningaskunta ja Evonik Degussa GmbH vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä joulukuuta 2011.

Allekirjoitukset